

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Morten Luthers Jule-Psalme

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1620. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_314-txt-shoot-idm351/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Klude søgt, i Kryppe lagt,
Er han som og gav Lys til Dragt?
O, som fra Himmels, som fra Jord
Hørelse i fulde Thor!

Ja, Du er evig Værd
Du Hovding over Himlens Hær!
Som steg i Eddo fra Thronen ned,
For Dødens Dæm at slanke Fred!

Saa prives af Ufalms Thor
Guds Naade mod den falne Jord!
Den Svandt, som vil tie her,
Er Naaden ei, men Dømmen bær.

Nei, lad os gaar med certe Lind,
Som Hyrderne, til Darnet ind,
Med Glædes-Taarer takke Gud
For Misfandhed og Naade-Dud!

Ja, vor velkommen! adle Gæst,
Fra Himlen høit Du kommen vist!
Eis Sels min Tak en værdig Tæst!
Du Naade-Søel for Gravens Hæst!

O, Niigmands Søn af Evighed,
Hvor komst Du fattig dog herned,
For mig utrø, gieldbundne Svend
At giøre kongerig igjen!

Al Verden, nok saa vid og lang,
Eil Vugge var jo Dig for trang,
For rinar, om med Quid tilredt,
Og perlesuffet, sildebret.

Men for at Smaat at giøre Stort,
Al Stort Du her har lidet gjort,
I Krypden lagt, i Klude søgt,
En Himmel-Seng Du mig har kiøbt!

Velan, min Sjæl! saa vor nu glad,
Og høld din Juhl i Davids Stab!
Ja pris din Gud i allen Etund
Med liflig Sang af Hjertens Grund!

Ja, find dig, Mark! sang høit, du Skov!
I Mødet gaar nu Herrens Plov,

Og Sels han lægger Sed i Jord
Eil Himmel-Bred paa Alter-Bord!

O, sang dog høit, som Kamme kan!
Nu tændes Lys i Sjøgaards Land,
Og ret som Midnats-Hanen gaal
Hvo David dunselt saar og sang!

Nu som han, Patriarches Haas,
Med Nyaares-Væs og Himmel-Daas!
Og Darnet tyder nu i Rang
Hvad David dunselt saar og sang!

Kom, Jesus! var vor Hytte-Gæst!
Høld Sels i os Din Jule-Fest!
Da skal med Davids-Harpens Klang
Dig takke høit vor Nyaares-Sang!

N. F. S. Grundtvig.

Subscriptionsindbydelse til et nyt Maanedes-
skrift under Titel af K r e b s e n .

Mennefskastet er det høit og gaart som Kreds-
sen: i det man troede at den gik fremad, er
den gaar tilbage. Den maa nu bringes til at
gaar fremad igjen, saafremt den ikke huglende
skal hvile i Vantroens og Ugudelighedens dybe
Evale. Fornuften maa ned igjen fra sin usur-
perede Trone, det attenende Aarhundredes fulde
Philosophie maa vristes Herkespiren af Haanden,
og det saakaldte Oplysning drives ud af de Un-
ge Hjerne, naar vor Old atter skal høves til
den høit Standpunte, hvorpaa vore Tjelpesjæder
og Tjelpesjæder stode i Slutningen af det sut-
tende Aarhundrede. Men vi trænge til en aare-
dig Erstatning, hvormed vi kunne udløste alle det
Rødderud, som Encyclopedistene have udstræet
Eaden til, og saalange vi ikke ere et saadant
Hedskab, kan det heller ikke blive mueligt for
Troens Hoar at græse i Fred paa Aandens Mark,
da de hvert Niblik faaar Hare for at faar den
saa sigtelige Faarehøge, ved at øde af hinc gif-
tige Urter. Et Selskab af Mand, der endnu
ganske hange ved alle hvad der er gammelt, og

